

Legnagyobb értékünk: a Föld!

Kell-e ezt a mondatot egyáltalán kifejteni?

Hisz mindannyian ismerjük, hallottuk már és jól tudjuk a mögötte rejlő igazságot.

Emberi civilizációnk kialakulásának legfontosabb pillanata volt az a nap, amikor körülbelül 10.000 évvel ezelőtt őseink rájöttek arra, hogy a hatékonyabb túlélésük és biztonságuk érdekében saját maguk számára is képesek vagyunk a növényeket megtermeszteni, és megművelni a szinte végtelen mennyiségben rendelkezésükre álló földeket.

Végül pedig minden eköré csoportosult: öntözésre alkalmas folyók mellett jöttek létre a legnagyobb városok, és az országok megalakulásának alappillére is a megművelhető, lakosait ellátó föld volt. Ezért harcolt mindenki, ez határozta meg a nemzet gazdaságának erősségét, társadalmi berendezkedését és a növénytermesztés forradalmi fejlesztései az egész kultúránkra kihatottak.

Ám még ma sem állíthatjuk azt, hogy a fejlődés ezen területén elértük a végső határokat. A túlnépesedés korában, valamint a globális felmelegedés és éghajlatváltozás első jeleit tapasztalva a kihívások egyre csak nőnek. Számos területen új célokra, újra gondolt módszerekre lesz szükség, ha át akarjuk vészelni a megváltozó körülményeket.

Magyarország e szempontból azonban mindig is kiváltságos helynek számított. Hosszú évszázadokon át „Európa éléskamrájának” tartottak minket, és még ma is, az újrarájzolt határaink ellenére a legnagyobb kincsünk, a hatalmas termőföldjeink nagy része megvan, és gazdaságunk alapját még mindig ez jelenti.

Egyre többen vannak, akik újra felismerték ennek jelentőségét, és szerencsére mind módszerekben, mind technikailag megindult felzárkózásunk a nyugati nagyhatalmak tendenciáinak irányába.

Természetesen mindig lesz hova fejlődni, és az is tény, hogy az összes gazdasági ágazat közül a növénytermesztés a legkockázatosabb: itt nem védenek épületek, üvegházak az időjárás viszontagságaitól, hisz bármikor jöhet váratlanul hó, jégeső, árvíz, belvíz, fagy – ám még ennek ellenére is hosszútávon mindig kifizetődő, és hatalmas értéket képviselő dolog a földművelés.

Olyannyira, hogy még nemzetünk egyik legnagyobb költőjének híres versében is megjelenik Az *alföld* csodálata:

*„Lenn az alföld tengersík vidékin
Ott vagyok honn, ott az én világom;
Börtönéből szabadult sas lelkem,
Ha a rónák végtelenjét látom...”*

*„A tanyáknál szellők lágy ölében
Ringatózik a kalászos búza,
S a smaragdnak eleven színével
A környéket vígan koszorúzza....”*

És akárcsak Petőfit, úgy legelismertebb művészeinket is számtalanszor megihlette már az alföldi táj festőisége.

(Munkácsy M.: Vihar a pusztán)

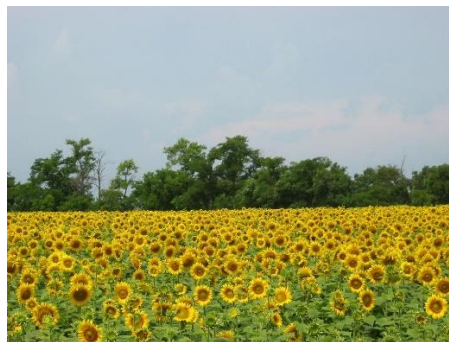
(Mészöly M.: Alföldi tanya)

Ám az ihlet nem csupán a művészek kiváltsága. Nap, mint nap ezreket szólít meg és „varácsol el” ez a táj, és ennek köszönhetően a föld szeretete végül mindig tovább öröklődik és méltó, gondos utódokra lel.

Nagyapáink „zsíros földeknek” hívták az Alföld legkiválóbb területeit, melyekkel szép számban Csongrád-megyében is találkozhatunk. A rendszerváltás és a tulajdonviszonyok hirtelen átrendeződése, a privát szféra gyors megjelenése egy időre váratlanul érintette a mezőgazdaságot. A földosztáskor és a kárpótlások végett sokszor olyan kezekbe, olyan örökösökhöz kerültek földterületek, akik „már vagy még” nem voltak felkészülve a mezőgazdasággal járó nagyon összetett, rendkívüli tudást igénylő feladatkörökre. És ekkor alakultak meg az első igazi összefogások. Színre léphettek azok a nagyvállalatok, akik szakértelemmel és megfelelő technikai háttérrel rendelkeztek, így nem maradtak parlagon az értékes földek.

A szentesi székhelyű ÁRPÁD-AGRÁR ZRT. is egyike volt ezen fontos vállalkozásoknak. A cég mára Európa egyik legnagyobb agrárvállalata, és számos más ágazatban is (kertészet, palántanevelés, állattenyésztés, takarmánygyártás) képviselteti magát a nemzetközi piacon. A kontinensünkön nincs is más nagyobb csoportosulás, mely ilyen mértékben a föld szintén kincset érő termálenergiáira hagyatkozna.

Számukra alapvető és lényeges szempont volt, hogy a növénytermesztés területén a részvényesektől és más magántulajdonosoktól bérelt földterületeken gazdálkodjanak, ezzel is támogatva mindazokat, akik nem tudják megművelni a saját földjeiket. Ezeken a területeken természetnek búzát, kukoricát, napraforgót, szóját, csemegekukoricát, hibridkukoricát és takarmánynövényeket, többek között a szarvasmarha ágazat részére. Növényeik egy részét korszerű, az ún. lineár berendezésekkel, valamint csévlődobos öntözőberendezésekkel öntözik. Rendelkeznek egy geotermikus energiával működő gabonaszárító-berendezéssel, amely egyrészt ritkaságnak számít, másrészt pedig nagyban hozzájárul az egészséges, biztonságos élelmiszer és takarmány alapanyagok előállításához. Gabonaszárító, tisztító és tároló kapacitásukkal igény esetén szolgáltatást nyújtanak a környékbeli gazdálkodók és mások részére is.

A szántóföldi növénytermesztés jelenleg 1900 hektáron folyik, és az átlagos eredmények: búzából körülbelül öt tonna, kukoricából pedig nyolc-tíz tonna hektáronként – ezek hazai tekintetben jelentős fejlődésnek számítanak, és a nyugati rekordmércékhez fokozatos felzárkózást mutatnak. A kihívások tehát adottak, fejlődni mindig és mindenhol lehet, és az újraformálódott versenyhelyzet is ezt a tendenciát támogatja, valamint az ÁRPÁD-AGRÁR ZRT. elnök-vezérigazgatójának, dr. Csikai Miklósnak a jelszava szintén ezt a hozzáállást mutatja: „*Fejlődni, vagy eltűnni a piacról!*”

Nem lehet megállni, nem lehet hátradőlni, mert hazánk, és mindannyiunk – sőt, az egész emberiség – érdeke az, hogy az „éléskamránk” mindig a legkiválóbb minőségű és legegészségesebb élelmiszerekkel legyen megtöltve, mert ezáltal szintén biztosítva lesz gyermekeink, unokáink jövője.

*Legnagyobb értékünk tehát a földünk – , mert e nélkül
nem is lehet más értékünk...!*

Budapest, 2017. 06. 27.

Kapcsolat: Both Ildikó, marketing-kommunikáció,

marketing@arpad.hu, www.arpad.hu,

<https://www.facebook.com/zrt.arpadagrar>

www.facebook.com/Árpád-Agrár-Zrt-377244539327427/